

[Kent Kirk]

fra formandskabets side. Det er vigtigt, at vi ikke kommer til at blande forkerte størrelser sammen i EPS-samarbejdet.

Danmark og de andre medlemslande har nogle muligheder her, og dem skal vi være opmærksomme på, specielt på det handelspolitiske område og vedrørende Øst- og Vesteuropa.

Jeg håber meget, at det vil lykkes det danske formandskab at få disse ting sat på plads på en sådan måde, at vi også i fremtiden vil kunne videreudvikle Det Europæiske Politiske Samarbejde til et gunstigt resultat for Europa.

Det Konservative Folkeparti er indstillet på, at vi skal bruge formandsperioden til at styrke Danmarks troværdighed i Europa. Der kan være behov for det, og derfor er det vigtigt, at vi optræder på en korrekt og håndfast måde i vores formandsperiode, således at det er realistiske og konstruktive resultater, vi opnår.

Svend Heiselberg (V):

Indledningsvis vil jeg gerne takke udenrigsministeren for den skriftlige redegørelse om det danske EF-formandskab. Redegørelsen er ret beskrivende vedrørende de forhold, der vil præge De Europæiske Fællesskaber. Det gælder det økonomiske, det handelsmæssige og det udenrigspolitiske, ja hele EPS-samarbejdet.

Danmark bliver hermed det første land, som skal beklæde formandsposten og slå tonen an for de muligheder, der er indbygget i Den Europæiske Fælles Akt. Det bliver således op til Danmark at udstikke linjerne og fastsætte hastigheden for det fremtidige EF-samarbejde.

Venstre finder det påkrævet, at hastigheden øges. Det vil være en politisk-økonomisk fadæse, hvis det indre marked ikke er fuldt udbygget inden 1992. Derfor er det vigtigt med en opprioritering af hele det indre marked. Dansk erhvervsliv venter på et udbygget fællesskab, og Fællesskabets sønner og døtre forventer, at de ansvarlige politikere løser Fællesskabets opgaver.

Vi skal ikke bruge traktaten til at forsinke en udvikling. I Danmark bruger vi megen tid på at male en vis mand på væggen og finde de værste skræmmeeksempler frem, men vi glemmer som regel at beskrive, hvilken ulyk-

ke vi påfører, eller hvad vi holder hånd over ved at forsinke en udvikling.

I EF er der ca. 16 millioner mennesker, der står uden arbejde, hvilket giver både økonomiske og sociale problemer, bl.a. fordi EF ikke har udnyttet det redskab, som traktaten allerede i dag hjemler mulighed for.

For os politikere er der ingen undskyldning, hvis De Europæiske Fællesskaber ikke fungerer, senest Fællesakten, der er godkendt af de tolv lande, og i to af landene har man endog bekræftet ved en folkeafstemning, at man vil have et udbygget Fællesskabssamarbejde. Mon ikke det kineseri, som har fundet sted fra visse sider, nu omsider må ophøre? Det må vel være de borgere i Danmark, som tror, at vi alene kan leve af økologisk landbrug eller et medlemskort til den kommunistiske partiorganisation, som mener, at Danmark kunne klare sig uden for Fællesskabet.

Danmarks formandskab vil blive præget af en række økonomiske problemer. Flere lande og nye politikker har fremmet denne situation, men også en succesfyldt landbrugs politik, hvor selvforsyningsgraden ikke lænere er 70 pct., som da Danmark blev medlem af EF, men voksende, for visse produkter langt over 100 pct. Det er blevet et økonomisk problem, men ikke et uløseligt problem.

Vi har grund til at være glade for Fællesskabets bønder, der har skabt rigeligt med fødevarer og til billige priser, sådan som det også er præciseret i Romtraktaten. Det bør derfor heller ikke alene være bønderne, der bærer de økonomiske problemer inden for Fællesskabet. Vi må tilstræbe en finansiering, der gør Fællesskabet så funktionsdygtigt, at det fremmer den spirende, ja næsten higende interesse, der er at finde blandt de lande, som står uden for EF.

Eksempelvis er EPS-samarbejdet vel det bedste bevis for nødvendigheden af et samarbejde. Hvis vi ønsker indflydelse på hele Øst-Vest-dialogen, er det ikke uden for, men inden for EPS, at vi skal gøre os gældende. Europæerne har måttet føle sig som barnet i »Keiserens nye Klæder«. Det er lidet betryggende, at Øst-Vest-dialogen måske nok føres i Vesteuropa, men ikke med vesteuropæerne. Det er også den opfattelse, der med god grund gør f.eks. Norge bekymret.

Det er væsentligt, at der er et godt samarbejde mellem EF-institutionerne. I relation til